

Eindrapportage

- **Klacht:** Colitus Ulserosa
- **Behandelperiode:** 22-jan-2004 tot en met 21-mei-2004
- **Cliënt:** In eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Piet genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** Bep Veltman
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** 11 mei 2007

complementaire zorg

Eindrapportage: Colitus Ulserosa

Piet is een man van 38 jaar. Hij is het oudste kind uit een gezin van 3 kinderen. Hij voelde zich lichamelijk minderwaardig ten opzichte van zijn broer en zus.

Op 16 jarige leeftijd is bij Piet de ziekte Colitus Ulserosa (chronische ontsteking van de dikke darm waarbij het afweer- /immuun systeem de eigen darmcellen wil aanvallen) geconstateerd. De laatste jaren steekt de ziekte weer de kop op. In 1990 is bij Piet een depressie geconstateerd. Hij had symptomen van hyperventilatie, angsten en een gevoel van flauwvallen. Hij ontwikkelde een dwangmatig omgaan met lichamelijke klachten. Hij is hiervoor onder behandeling geweest bij een psychiater en psychologe. Dit heeft hem niet geholpen. Piet is nu zeer teleurgesteld dat de ziekte weer de kop opsteekt. Hij kan de ziekte moeilijk accepteren en gaat hier zowel fysiek als geestelijk weer dwangmatig mee om. Het uit zich bij hem nu ook weer in verzet, zelfafwijzing en onzekerheid. De symptomen zijn bloedende darmen, diarree, krampen, aambeien, en pijn bij de ontlasting. Piet heeft ook last van bloedarmoede. Hij is zeer moe en lusteloos. Zijn eetlust is sterk verminderd en hij stelt het eten ook uit. Als hij heeft gegeten, heeft hij er veel last van. Hij is de laatste twee maanden 3 kilo afgevallen. Piet gebruikt alternatieve geneesmiddelen, groene leem en Aloë Vera gel. Ook slikt hij Prednison (een kuur voor zijn darmen) en Asacol (een medicijn tegen ontstekingen). Piet werkt op dit moment niet, hij heeft zich ziek gemeld op zijn werk.

Verloop van de behandeling.

Piet is behandeld van 22-1- 2004 tot en met 21- 5-2004.

Piet was bij Rini onder behandeling en is overgegaan naar de stichting omdat de behandelingen dan intensiever konden zijn. Het beoogde plan was om het immuunsysteem te normaliseren., waardoor het niet meer het eigen lichaam zou aanvallen, zodat de ontstekingen konden genezen. De bloedarmoede was een gevolg van de zweertjes in de dikke darmen. In de eerste maand was een duidelijke verbetering opgetreden ten aanzien van bloedverlies en diarree. De ontlasting werd steviger en er zat minder bloed bij. De pijn bij aandrang tot ontlasten is langer gebleven. Deze pijn werd geleidelijk minder.

In gesprekken kwam steeds aan de orde hoe Piet met zichzelf omging. Ook over het feit dat hij zichzelf niet bepaald de moeite waard vond, werd regelmatig gesproken. Door deze gesprekken begon hij meer in te zien dat de wijze waarop hij met zichzelf en zijn lichaam omging niet hielp om beter te worden.

Er kwam bij Piet steeds meer ontspanning, hij werd steeds positiever. Het dwangmatige gedrag dat Piet naar zichzelf had, werd zachter. Hij mocht er steeds meer zijn zoals hij was.

De vermoeidheidsklachten verminderden wel, maar hij was nog (steeds wel) regelmatig moe. Hetzelfde wisselende patroon gold voor zijn eetlust/eetpatroon.

Afsluiting

Piet voelt zich lichamelijk veel beter, de aambeien zijn vrij snel geslonken en de pijn daarvan was snel weg. De pijn bij het ontlasten is langer gebleven en wisselt nu nog. Piet heeft nog steeds de neiging dwangmatig met zichzelf om te gaan. Hij kan echt boos zijn op zichzelf vanwege al zijn klachten of vanwege lichamelijke afwijzing. Toch is er een wezenlijke verandering gekomen bij Piet. Hij kan nu ook vanuit de ontspanning die er is, liefdevoller naar zichzelf kijken en accepteren dat hij is wie hij is en dat hij oké is, met al zijn gebreken. Piet blijft actief aan zijn ontspanning en levenshouding werken, onder andere door meditatie en yoga.

Hij is eerst op therapeutische basis gaan werken, heeft dit steeds meer afgebouwd en werkt nu weer fulltime.

Eindconclusie

Hij kwam voor de behandeling van een chronische ontsteking van het laatste stukje van de dikke darm en de lichamelijke en geestelijke gevolgen die dit teweeg brachten bij hem.

Dit waren onder andere aambeien, bloedarmoede, vermoeidheid, lusteloosheid, slecht eetpatroon en afwijzing en verzet tegen het feit dat hij geen controle had over zijn lichaam. Door deze houding werden de klachten nog erger en Piet reageerde dat af door dwangmatige boosheid naar zichzelf.

De aambeien zijn na twee weken behandelen nagenoeg verdwenen, Het verdwijnen van de aambeien is een resultaat van de behandelingen. Onze ervaring bij het magnetiseren is dat de doorbloeding bevordert wordt en een genezing plaatsvindt. Dit resultaat komt zo frequent (90%) voor bij aambeienklachten dat we deze conclusie mogen trekken.

De klachten van de acute ontsteking van de C.U. waren snel minder (pijn), De prednison is helemaal afgebouwd. Wij kunnen wel concluderen dat de ontsteking minder werd, maar kunnen dit resultaat niet geheel toeschrijven aan onze behandelingen vanwege het gelijktijdige gebruik van prednison.

Piet was vooral in de beginperiode niet te bereiken. Op lichamelijk gebied ervaarden we hardheid. Hij kon moeilijk ontvangen. Hij had altijd wel een mentale verklaring voor de dingen die zoal speelden. De behandelaars wisten daardoor niet wat er werkelijk door hem werd ervaren.

Langzaamaan werd Piet zachter en opener. Vooral in zijn lichaam kwam steeds meer ontspanning en het voelde steeds zachter aan.

Door de vermindering van de pijn werd de kwaliteit van zijn leven beter en kon hij beter met de ziekte omgaan.